

nævnt, der hver har sin Bestyrelse, der er fuldt selvstændig, skulde kunne underordne sig en fælles Bestyrelse, der tog Bestemmelse om alle Løn-, Tjenesteforhold o. s. v. Det forekommer mig, at det vilde være rent urimeligt og utænkeligt.

Jeg mener altsaa, at Forhandlingsretten ikke skal praktiseres paa den Maade. Derimod ønsker jeg at udtale saa bestemt som muligt, at jeg i og for sig er en Ven af Forhandlingsretten. Funktionærerne have den allerede ved Banerne, de kunne godt komme frem med Andragender saa meget, de ville, de kunne ogsaa, naar de ønske det, faa Lov til at tale med Bestyrelsen, Driftsbestyreren, eller hvem de ville. Jeg vilde anse det for heldigt, at de i Stedet for at gaa til den store Organisation, hvor den øverste Ledelse skal være den afgørende, vilde betragte hver Bestyrelse som selvstændig for sig og have en Repræsentation, som ikke skulde have anden Myndighed, end at tilrettelægge visse Ting, uden ellers at gribe ind. Man kunde f. Eks. forsøge at danne et staaende Udvalg, hvori de forskellige Klasser vare repræsenterede fra neden af og opad, et saadant Udvalg kunde da henvende sig til Bestyrelsen, fremkomme med Ønsker og give Grunde. Paa den Maade vilde der efter min Mening kunne føres Forhandlinger, der i mange Tilfælde kunde være meget nyttigere end saadan et skrevet Andragende, der har noget koldt ved sig. Det er heldigere, naar Parterne staa personligt overfor hinanden. Jeg mener altsaa, at det er det, man skulde stile hen imod og saa opgive Tanken om det andet, som jeg mener ingen Steder fører hen.

Jeg kan tilføje, at hvis Funktionærerne vilde have en Overbestyrelse eller et Overudvalg, hvad man nu vil kalde det, var der ikke noget i Vejen for, at dette, naar det sad inde med gode Tanker, kunde frembære dem for Banernes Repræsentationsudvalg og paa den Maade faa deres Tanker i Cirkulation. Derved vilde man efterhaanden kunne naa til saa gode Lønvilkaar, som Banerne hver for sig kunde bære. Det er allerede fremhævet, at Banerne staa yderst forskelligt. Nogle staa bedre end Statsbanerne, andre saaledes, at de ere nær ved Underskud og have haft Underskud et enkelt Aar, men at indrette ens Lønninger ved alle Banerne vilde ikke kunne lade sig gøre paa anden Maade end ved, at adskillige af Banerne maatte gaa fallit. Det ærede Medlem fra Odder antydede, at i saa Fald kunde Staten overtage disse Baner. Men Staten vilde sikkert meget nødigt

overtage de Baner, der paa Grund af, at de skulde give de samme Lønninger som andre Baner, maatte gaa fallit. Det vilde være at komme til Statsdrift paa en meget uheldig Maade. Og jeg ser ikke, hvad godt der vilde komme ud af denne Plan, for vilde Staten ikke overtage disse Baner, kunde Funktionærerne slet ingen Løn faa, naar Banerne gik fallit.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Tjenestetiden. Det er blevet fremhævet her nu ligesom i Fjor, at den er alt for urimelig lang, at den er 14—15 Timer i Døgnet. Det er rigtigt, at Tjenestetiden for visse Funktionærer kan være saa lang, men jeg beder, man vil lægge Mærke til, at der er Forskel paa, at en Mand skal staa til Disposition i en vis Tid, og saa paa, at han skal arbejde uafbrudt i den samme Tid. Det er rent undtagelsesvis, at der ved nogen Bane arbejdes uafbrudt i 14 til 15 Timer, noget andet er, at Folk ofte maa staa til Disposition i saa lang Tid, ja, maaske endog i 17 Timer til Tider. Jeg maa her gøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, jeg fremsatte i Fjor. Jeg sagde eksempelvis, at naar 8 Tog løb frem og tilbage, vilde det tage et Kvartertid, at ekspedere hvert Tog, og der kunde i det hele ikke blive til mere end 4 Timers egentlig Arbejdstid ved en Mellestation. Dette er blevet forstaaet, som om jeg dermed vilde sige, at de Folk havde ikke mere Arbejde end netop i disse 4 Timer. Det var ikke min Mening, men jeg skal erkende, at jeg kunde have tilføjet, at ved Siden deraf have de ogsaa andet Arbejde, nemlig ved Postvæsenet og Svinevejning, og efter Funktionærernes eget Sigende tager Postvæsenet dem endog mere Tid end selve Jernbanetjenesten. Men det er noget, som de faa ekstra Betaling for og kunne blive fri for, hvis de ville (Afbrydelse). Jo, det kunne de. Det hedder i Kontrakten, at saa længe de ere i Tjenesten, skulde de være forpligtede overfor Postvæsenet, men de behøve blot at henvende sig til Banebestyrelsen og sige: Vi ønske at blive fri for Tjeneste ved Posten, saa siger Banebestyrelsen: Vi meddele da til Postvæsenet, at vi ønske ikke at beholde denne Postekspedition paa vor Bane, og saa blive de fri derfor (Afbrydelse). De Herrer kunne spørge Generaldirektøren for Postvæsenet derom, saa vilde de faa at vide, at det er to Ting, som ligge ved Siden af hinanden, men jeg finder det nok ønskeligt, at de blive sammen. Det var blot det, jeg vilde sige med Hensyn til Tjenesteti-